

influerer paa Fiskebestanden i hele Aaen, og det er derfor ikke blot de nærmest boende, men Beboerne langs hele Aaen, der maa siges at være interesserede i, at Aalegaarden nedlægges. Hvad Prisen angaar, er der i Kommissionsbetænkningen anket over, at den er temmelig høj. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt der er forlangt for meget eller for lidt, idet jeg henstiller, at denne Sag nærmere forhandles med den højtærede Landbrugsminister, og det er da muligt, at der kan opnaas Enighed om Prisen, saa at den ikke stiller sig hindrende i Vejen. Jeg mener som sagt, at Tidspunktet nu er inde til at ordne denne Sag.

Af andre Spørgsmaal, som Kommissionen skulde overveje og tage Beslutning om, var ogsaa Fredningstiden, Fastsættelse af Maal og lignende for de Fangstredskaber, som anvendes ved Fiskeriet i Gudenaåen. Jeg havde Lejlighed til forleden ved et Møde at høre, hvad de interesserede Parter i saa Henseende mente, baade Fiskeriforeningen i Silkeborg og Lodsjeerne ved Gudenaåen nærmest Silkeborg; og jeg tror at turde sige, at der var absolut Tilfredshed med, at der nu foreslaas indført Fredningsbestemmelser for Graafisk, Gedder, Aborrer og Skaller; derimod var man ikke tilfreds med den foreslaaede Fredningstid for Gedden, idet man ønskede, at denne skulde begynde den 15. Marts i Stedet for, som foreslaaet i Lovforslaget, 1. April og altsaa skulde vare fra 15. Marts til 30. April, man mente, det vilde være meget uheldigt, hvis denne forlængede Fredningstid ikke blev fastsat. Angaaende Fredningstiden for Laks og Ørred blev det antydnet af det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen), at han ikke helt var tilfreds med Lovforslagets Bestemmelser. Jeg deler denne Betænkkelighed, og vil foretrække, at den nuværende Fredningstid opretholdes. Det vilde være rigtigt, om man i Udvalget tog hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, det gælder jo dog om at faa Fredningstider, der kan byde nogenlunde betryggende Betingelser for Fiskeyngelen. Jeg tror ikke, at den Betænkkelighed, som er kommet til Orde i Kommissionens Betænkning, er saa stærkt fremherskende blandt Lodsjeerne og Fiskerne; de forstaar meget vel, hvilken Betydning det har, at der i saa Henseende bliver truffet de fornødne Sikkerhedsbestemmelser; selv om de maaske i Øjeblikket kunde have Fordel ved at have kortere Fredningstider, ved de, at de sikkert i det lange Løb vil faa større Udbytte af at

have Fredningsbestemmelser, der yder Fiskene den fornødne Beskyttelse i Yngletiden. Jeg vil gerne i denne Forbindelse udtale, at Silkeborg Fiskeriforening ikke sætter større Pris paa Bestemmelsen i § 5 om, at Vaaddraging i Silkeborg Langsø er tilladt hele Aaret. Jeg tror, det vilde være heldigt, at den blev strøget, saaledes at de ikke bliver særlig begunstiget i Silkeborg. Samtidig vil jeg gerne henstille, at Fredningsomraadet udstrækkes til ogsaa at omfatte Skjellerup Bæk i Nærheden af Silkeborg. Jeg synes, det vilde være rigtigt, at Bestemmelsen ogsaa kom til at gælde dette Vandløb, og det vil nemt kunne indføres i Loven, men det er sikkert ogsaa det rigtige, at Vandløbet bliver nævnt i Loven ligesom de øvrige Vande, for hvilke Loven skal gælde.

Angaaende Fangstredskaberne var der Ønske fremme om, at der i Loven blev fastsat Bestemmelser om Længden for Aaleruser, og der udtaltes paa Mødet Ønske om en Længde paa 20 Alen, men dette kan vi jo nærmere forhandle om i Udvalget.

Der næst vil jeg gerne have indført en Bestemmelse om Forbud mod at fiske med de saakaldte Issnører. Om Vinteren fisker man gennem Isen med Snører, hvorpaa der er anbragt levende Fisk som Madding. De Smaafisk, som anvendes, bliver gjort fast til Krogen, ved at den Metaltraad, hvormed Krogen er fastgjort, stikkes ind under Huden paa Fiskene, hvorefter Krogen bliver hæftet til Snøren. Disse Smaafisk skal saa løbe om med denne Krog, indtil der kommer en Gedde og bider paa. Det forekommer mig, at denne Fangstmaade er ret uhyggelig. Det er ikke tiltalende, at levende Smaafisk skal pines paa den Maade, undertiden i Dagevis, og da det tilmed er en kendt Sag, at det nærmest er Rovfiskeri, idet det er konstateret, at et Par Mennesker har kunnet fange indtil 300 Pd. Gedder paa en Dag, vil man forstaa, at de, som har Interesse i, at Fiskene bevares i Vandløbene, er meget betænkelige ved en saadan Fangstmetode. Fiskeriforeningen har forbudt Metoden paa de Omraader, hvor den raader, men jeg finder, det var rigtigt, at der i Loven blev indført en Bestemmelse, der forbød at fange Fisk paa den Maade.

Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Lovforslagets § 6. Det bestemmes der, at Rørskaar ikke maa finde Sted før 1. September. Denne Bestemmelse er Lodsjeerne langs Aaen meget betænkelige ved, idet en hel Del af dem